

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr.I.Lebovića 42.

Poslovni broj:7 P-43/2020-8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Bjelovaru, po sucu ovog suda Tomislavu Mrazoviću, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535, kao osporavatelja tražbine u ime i za račun stečajnog dužnika RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju, Zagreb, Božidarevićeva 13, OIB 54068069668, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković odvjetnik iz Rijeke, Užarska 28, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB 18683136487, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Županijsko državno odvjetništvo u Bjelovaru, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 4.236.632,74 kuna, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 30. rujna 2020., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika Županijskog državnog odvjetništva u Bjelovaru, 15. listopada 2020.

presudio je

I.Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535 kao osporavatelja tražbine u ime i za račun stečajnog dužnika RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju, Zagreb, Božidarevićeva 13, OIB 54068069668, kao neosnovan, a koji glasi:

„ I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina prvog višeg isplatnog reda vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava, OIB:18683136487 u iznosu od 4.236.632,74 kn spram stečajnog dužnika RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju, Božidarevićeva 13, Zagreb, OIB 54068069668, u stečajnom postupku koji se vodi pred stečajnim sudom u Bjelovaru posl.br.:St-709/2019.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, OIB:18683136487, da u roku 8 dana isplati tužitelju HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535, parnični trošak s pripadajućom zateznom kamatom po stopi određenoj čl.29.Zakona o obveznim odnosima tekućoj od dana donošenja presude pa do isplate. “

2.Nalaže se tužitelju naknaditi tuženoj trošak parničnog postupka u iznosu od 85.220,00 kuna (osamdesetpettisućadvjestodvadeset kuna) u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj HYPO GROUP d.o.o. iz Rijeke podnio je ovom sudu dana 13. svibnja 2020. godine tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine prvog višeg isplatnog reda vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija u iznosu od 4.236.632,74 kuna, protiv tužene Republike Hrvatske, Ministarstva financija, jer je na ovu parnicu upućen kao osporavatelj navedene tražbine rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 66 PŽ-1771/2020-2 od 29. travnja 2020. godine, a sve to u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-709/2019. Tužitelj u tužbi ističe da je navedeno rješenje o upućivanju na parnicu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske primio dana 12. svibnja 2020. godine, te da je u ostavljenom roku od 8 dana od primitka istog podnio ovu tužbu. Nadalje tužitelj ističe da je tužena u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju pod poslovnim brojem St-709/2019 prijavila tražbinu u iznosu od 4.236.632,74 kuna kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a koju tražbinu je na ispitnom ročištu osporio tužitelj kao stečajni vjerovnik jer tužena ne može biti vjerovnik tražbina prvog višeg isplatnog reda s osnova plaća, poreza i javnih davanja koje se obračunavaju na plaće radnika, jer tražbine s osnova obračunatih poreza i javnih davanja na plaće radnika pripadaju isključivo radnicima (jer su to plaće u bruto iznosu radnika), a ne pripadaju tuženiku što izričito određuje Zakona o radu, Zakon o doprinosima, te na koncu i odredba čl.138.st.1.Stečajnog zakona. Svi porezi i doprinosi koji se obračunavaju na plaće radnika, sukladno posebnim zakonima, pripadaju isključivo drugim vjerovnicima (jedinicama lokalne samouprave, HZMO, HZZO i HZZ) a ne tuženoj Republici Hrvatskoj. Tužena Republika Hrvatska ni po kojoj osnovi ne može biti osobni vjerovnik tražbina prvog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju, a činjenica da je Porezna uprava ovlaštena obavljati poslove prikupljanja i naplate tih javnih davanja ne daju tom tijelu odnosno Republici Hrvatskoj svojstvo osobnog vjerovnika u odnosu na dužnika RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju. Prema odredbi čl.257.SZ-a prijavu svojih tražbina podnose stečajni vjerovnici, a prema odredbi čl.137.st.1.SZ-a stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinsko-pravnu tražbinu prema njemu. Tužena nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika za poreze i javna davanja koja se obračunavaju na plaće radnika niti to sukladno posebnim zakonima ne može biti pa stog osnova spram stečajnog dužnika nema bilo kakvu imovinsko-pravnu tražbinu prvog višeg isplatnog reda pa niti u priznatom iznosu od 4.236.632,74 kuna, a nema niti ovršnu ispravu za tražbinu prvog višeg isplatnog reda u prijavljenom i priznatom iznosu. Stoga tužitelj smatra da je tuženoj ista tražbina neosnovano utvrđena i priznata kao tražbina prvog višeg isplatnog reda spram stečajnog dužnika u stečajnom postupku nad RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju, na štetu svih drugih vjerovnika čije su tražbine utvrđene slijedom čega ostaje u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a tijekom postupka osporava navode odgovora na tužbu tužene, te predlaže sudu da sukladno čl.271.st.1.SZ-a usvoji tužbeni zahtjev nakon što provede predložene dokaze priložene uz tužbu i potražuje trošak prema troškovniku iskazanom u pisanom podnesku tužitelja od 2. rujna 2020. godine.

Tužena Republika Hrvatska u odgovoru na tužbu i tijekom ovog parničnog postupka ističe nespornim da je tužitelj upućen na ovu parnicu, jer je tuženik u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-709/2019 nad stečajnim dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. prijavio tražbinu prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 4.236.632,74 kuna, koju je priznao stečajni upravitelj, a osporio tužitelj kao vjerovnik, te da je tužitelj kao osporavatelj ove tražbine tužbu podnio u ostavljenom roku. Međutim tužena u cijelosti osporava tužbeni zahtjev. Naime legitimitet Republike Hrvatske za prijavu tražbine prvog višeg isplatnog reda proizlazi iz sveobuhvatnog tumačenja odredbi Stečajnog zakona, Općeg poreznog zakona, Zakona o doprinosima za radnike, Zakona o osiguranju radničkih tražbina i Ovršnog zakona. Tužena je prijavljenu tražbinu prvog višeg isplatnog reda dokumentirala ovršnim ispravama, izvješćima o primicima od nesamostalnog rada, porezu na dohodak, prirezu i doprinosima za obvezna osiguranja (JOPPD obrazac), a navedene isprave predstavljaju ovršne isprave sukladno odredbi čl.236.Zakona o doprinosima koja propisuje da se izvješće koje Poreznoj upravi podnosi obveznik smatra obračunskom prijavom i ovršnom ispravom u smislu odredaba Općeg poreznog zakona. Tužena nadalje ističe da je prema Zakonu o poreznoj upravi, Porezna uprava ovlaštena provoditi naplatu poreza, doprinosa i drugih javnih davanja kao i provoditi postupak naplate i ovrhe radi naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja pa i onih koji pripadaju jedinicama lokalne i područne samouprave, a sukladno Općem poreznom zakonu ista je ovlaštena provoditi ovrhu radi naplate tako utvrđenih obveza iz čega proizlazi aktivna legitimacija tužene za provođenje postupka ovrhe radi naplate osporenih potraživanja utvrđenih ovršnom ispravom. Pored svega navedenog tužena ističe da je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci pod poslovnim brojem Pž-1771/2020-2 od 29. travnja 2020. godine kada je preinačio prvostupanjsko rješenje te na parnicu uputio tužitelja zauzeo stajalište da za potraživanje prvog višeg isplatnog reda tuženik posjeduje ovršne isprave. Tužena je u tijeku parnice u svrhu dokaza svojih navoda kojim osporava tužbu i tužbeni zahtjev dostavila sudu na uvid prijavu ove osporene tražbine sa priloženom dokumentacijom, predlaže da sud nakon što u svrhu dokaza izvrši uvid u istu odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, potražuje trošak prema troškovniku specificiranom u sudskom zapisniku od 30. rujna 2020. godine prije zaključenja glavne rasprave.

Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu (list spisa 5-17 i 42-119) pa je sve tako provedene dokaze ocijenio u smislu čl.8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/2011 i 25/13, dalje ZPP-a), te utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan, zbog čega je isti odbio i presudio kao u izreci.

Između stranaka je nesporno, a proizlazi i iz dokumentacije u spisu da je tužena u stečajnom postupku nad dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju iz Zagreba, podnijela prijavu tražbine prvog višeg isplatnog reda u visini od 4.236.632,74 kuna koja u sebi obuhvaća predujam poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada, doprinos za mirovinsko osiguranje temeljem radnog odnosa, doprinos za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti temeljem radnog odnosa, doprinos za zdravstveno osiguranje na temelju radnog odnosa, doprinos za zaštitu zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada, doprinos za zdravstveno osiguranje zaštita zdravlja temeljem radnog odnosa i doprinos za zapošljavanje, zatim da je navedenu tražbinu tuženoj priznao stečajni upravitelj, a osporio stečajni vjerovnik, sada tužitelj koji je upućen na ovu parnicu rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Pž-1771/2020-2 od 29. travnja

2020. godine te da je tužitelj kao osporavatelj u ostavljenom roku od 8 dana pokrenuo ovu parnicu protiv tužene.

Sporno je između stranaka pravno pitanje da li je tužena vjerovnik osporene tražbine prvog višeg isplatnog reda, a time i aktivno legitimirana potraživati predmetnu tražbinu od stečajnog dužnika, jer tužitelj tvrdi da tužena prema stečajnom dužniku RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju nema imovinsko pravnu tražbinu prvog višeg isplatnog reda u priznatom iznosu od 4.236.632,74 kuna, jer tužena nije osobni vjerovnik dužnika u stečaju za tražbine prvog višeg isplatnog reda i jer tužena nema ovršnu ispravu za tražbinu prvog višeg isplatnog reda u prijavljenom i priznatom iznosu.

Člankom 138.st.SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17, dalje SZ-a) propisano je da u tražbine prvog višeg isplatnog reda spadaju tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa, tražbine proračuna, tražbine zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće te otpremnine do iznosa propisanog zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Kako je propisano tom odredbom SZ-a da u tražbinu prvog višeg isplatnog reda spadaju i tražbine proračuna u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće, naknade plaće ili otpremnine, to ovaj sud smatra da tužitelj neosnovano osporava tuženoj da ona ne može biti vjerovnik tražbine koja se sastoji od javnih davanja u vidu predujma poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada, doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje radnika i doprinosa za zapošljavanje, odnosno da tužena nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika u smislu odredbe čl.138.st.1.SZ-a u vezi čl.137.SZ-a za navedene tražbine koje predstavljaju dio bruto plaće radnika. Upravo suprotno iz odredbe čl.138.st.1.SZ-a u vezi čl.137.SZ-a proizlazi status tužene kao osobnog vjerovnika stečajnog dužnika za navedene tražbine.

Člankom 235.st.1.Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj 84/08, 152/08, 94/08, 18/1, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14, 115/16 i 106/18 dalje ZD) normirano je da postupke utvrđivanja odnosno obračunavanja obveze doprinosa i postupke inspeksijskog nadzora, naplate, obračuna i plaćanja zateznih kamata, povrata više uplaćenih doprinosa i doprinosa plaćenih bez pravne osnove, otpisa nenaplativih doprinosa, prodaje duga, zastare, odgode naplate i jamstva te postupke u vezi s ostalim pitanjima koja nisu uređena ovim zakonom provodi Porezna uprava prema odredbama Općeg poreznog zakona. Porezna uprava predstavlja jedinstvenu i samostalnu upravnu organizaciju u sustavu Ministarstva financija čija je temeljna zadaća, kao tijela državne uprave, primjena i nadzor primjene poreznih propisa i propisa o prikupljanju doprinosa kako je to regulirano čl.2.Zakona o poreznoj upravi („Narodne novine“ broj 115/16 i 98/19) pa je evidentno i očigledno da je Republika Hrvatska ovlaštenik i osobni vjerovnik tražbine po osnovi doprinosa na plaću.

Iz sadržaja odredbi ZD-a proizlazi obveza poslodavca da Poreznoj upravi putem propisanog izvješća, za svakog pojedinog osiguranika, s osnove radnog odnosa dostavi podatak o mjesečnoj obvezi doprinosa dospjeloj u tom mjesecu ili podatak o činjenici da u tom mjesecu ne postoji obveza doprinosa zbog korištenja prava i socijalnih osiguranja, a koja izvješća su prikazana na obračunu za isplatu plaće po osnovu radnog odnosa. O vrsti i iznosu obveze doprinosa, osnovici prema kojoj su doprinosi obračunati, razdoblju na koje se obveza

odnosi i o drugim podacima koje utvrdi, obveznik obračunavanja je poslodavac koji sastavlja obračunsku ispravu, te sastavlja izvješće i dostavlja ga Poreznoj upravi. Ako poslodavac nije putem propisanog izvješća za svakog pojedinog osiguranika s osnove radnog odnosa dostavio podatak po mjesečnoj obvezi doprinosa dospjeloj u tom mjesecu ili podatak o činjenici da u tom mjesecu ne postoji obveza plaćanja doprinosa zbog korištenja prava i socijalnih osiguranja, Porezna uprava određuje mjere osiguranja naplate, odnosno pokreće i provodi ovršni postupak na temelju vjerodostojnih i ovršnih isprava sukladno odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 dalje OPZ). Temeljem čl.138.OPZ-a u postupku prisilne naplate poreznog duga a na temelju ovršne isprave ili vjerodostojne isprave ovrhovoditelj je porezno tijelo koje provodi ovrhu, odnosno na čiji zahtjev nadležno Državno odvjetništvo podnosi prijedlog za ovrhu na nekretnini dakle, ovrhovoditelj je u tim postupcima tijelo državne uprave što ukazuje na aktivnu procesnu i materijalnu legitimaciju tužene za tražbine po osnovi poreznog duga, a isto tako i po osnovi doprinosa.

Prijavljena tražbina tužene u ovom predmetu proizlazi iz ovršnih isprava i to iz izvješća o primicima od nesamostalnog rada, porezu na dohodak, te prirezu i doprinosima za obvezna osiguranja, a koje isprave predstavljaju ovršne isprave sukladno odredbi čl.236.ZD-a, te čl.140.st.2.OPZ-a, pa obzirom na svojstvo isprava na temelju kojih je tužena prijavila tražbinu u stečajnom postupku ne može joj se osporiti položaj vjerovnika, jer isti proizlazi iz navedenih isprava. Tužena sukladno navedenim ispravama ima položaj ovrhovoditelja, a time i vjerovnika tražbina koje iz tih isprava proizlaze jer je čl.138.st.1.OPZ-a propisano da je ovrhovoditelj porezno tijelo koje provodi ovrhu odnosno na čiji zahtjev nadležno Državno odvjetništvo podnosi prijedlog za ovrhu.

Svojstvo tužene kao osobnog vjerovnika stečajnog dužnika u odnosu na prijavljenu predmetnu tražbinu prvog višeg isplatnog reda proizlazi i iz čl.10.Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj 70/17) jer iz te odredbe proizlazi da u stečajnom postupku može biti utvrđeno potraživanje za doprinose za obvezna osiguranja koja se obračunavaju na osnovicu u korist središnjeg tijela državne uprave nadležnog za financije, a to je upravo Ministarstvo financija, Porezna uprava, čija je pravna osobnost izražena kroz ovdje tuženu Republiku Hrvatsku.

Prema mišljenju ovog suda uvažavanjem odredbi Stečajnog zakona, Zakona o doprinosima, Općeg poreznog zakona i Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca, uvažavanjem činjenice da je Porezna uprava ovlaštenik pokretanja postupaka radi naplate poreza i doprinosa, da se na temelju rješenja koje donosi Porezna uprava kojima su utvrđeni doprinosi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje provodi naplata tih javnih davanja, te da se ista uplaćuju u korist proračuna Republike Hrvatske kao i da isprave iz kojih proizlazi tražbina po osnovi predmetnih doprinosa predstavljaju ovršne isprave koje ne ostavljaju sumnju u pogledu vjerovnika tražbina utvrđenih tim ispravama, jer svojstvo tužene kao vjerovnika proizlazi iz sadržaja samih isprava tako i iz odredbe čl.138.st.1.OPZ-a tužitelj nije osnovano osporio prijavljenu tražbinu tužene u visini od 4.236.632,74 kuna kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RIZ-ODAŠILJAČI d.d. u stečaju. Predmetnu tražbinu tužena je bila ovlaštena prijaviti kao dužnikov osobni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda predmetne tražbine pa je primjenom navedenih propisa odlučeno kao u točki 1. izreke ove presude.

Odluka o dosuđenom trošku tuženoj u iznosu određenom kao u izreci ove presude temelji se na odredbi čl.154. st.1. ZPP-a. Visina parničnih troškova tuženoj odmjeren je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, u daljnjem tekstu OT („Narodne novine“ broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09), Zakonu o sudskim pristojbama, vrijednosti predmeta spora i troškovniku tužene. Parnični trošak tužene sastoji se od troškova za odgovor na tužbu u iznosu od 42.360,00 kuna (Tbr.8.toč.1.OT), od troškova zastupanja na ročištu održanom dana 30. rujna 2020. godine u iznosu od 42.360,00 kuna (Tbr.9.toč.1.OT), te od troškova zastupanja na ročištu održanom dana 15. listopada 2020. godine za objavu presude u iznosu od 500,00 kuna (Tbr.9.toč.3.OT), što daje sveukupni trošak tužene u iznosu od 85.220,00 kuna, a koji trošak je bio neophodan za tuženu tijekom ovog postupka.

Bjelovar 15. listopada 2020.

Dokument je elektronički potpisan:
TOMISLAV MRAZOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
15-10-2020
14:39:32

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97*#130048523037393432323639323637
L=BJELOVAR
S=MRAZOVIĆ
G=TOMISLAV
CN=TOMISLAV MRAZOVIĆ

S u d a c

Tomislav Mrazović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 8 dana od primitka presude, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Bjelovaru. Smatra se da je stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u 3 primjerka.

Broj zapisa: **17899-e9269**

Kontrolni broj: **0932c-426fe-d68b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV MRAZOVIĆ, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.